

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. VIII. Prudentiam recté proponi inter virtutes.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

Prudentiam rectè proponi inter virtutes.
*Sed quomodo prudentia quæ sæpe videtur otiosa,
 confert ad felicitatem, quam actio parit
 virtutum?*

Prudentia, sicut & sapientia, plurimum cō-
 fert ad felicitatem: ostendit enim media per
 quæ ad finem propositum, quem virtus expe-
 tit, perveniamus, & ut maximè non cōferret,
 esset tamen per se tamquam animi ornamen-
 tum expetenda. Item virtus non potest esse si-
 ne electione: Electio autem nequit consistere
 sine prudentia: Ergo nec virtus sine pruden-
 tia: adeoque ad felicitatem requiritur.

*Proba plenius virtutes non posse consistere
 sine prudentia?*

Recta ratio est quæ prudentiæ congruit:
 Virtus autem definitur habitus rectæ rationi
 consentaneus: Ergo virtus est habitus, qui si-
 ne prudentia non possit consistere.

*Cum igitur virtus non sit sine prudentia, quare
 Socrates omnes virtutes prudentia nomine
 appellavit?*

In eo erravit, quod omnes virtutes pruden-
 tiam esse definivit: Sed quod non sint sine pru-
 dentia, rectè dixit.

De virtutibus prudentiæ cognatis.
*Dixisti prudentia cognatas quasdam esse species,
 quenam sunt istæ?*